

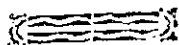

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indúlt BÉTSBÖL Szombaton 10. Januáriusban 1789.

A' nevezesebb Bétsi Tudófitások:

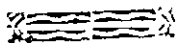
A' közelebb múlt Vasárnap a' F. Ts. és Királ-
lyi Udvari Templomban rend-szerint tartat-
tott Isteni tiszteleten mind maga — a' már nyaval-
lyája terhe alól alkalmasint ki-fzabadúlt F. Tsáfszár,
mind a' fő Hertzeg és Hertzeg alfszony jelen lévén,
a' Szákrámentomi Szentségek ki-fszolgáltatása után,
— igen szép rendtartással — Oltakov Várának Ize-
tentés meg-vételéért az *Ambrosiai* hálá-
adó ditsé-
ret el-énekelték.

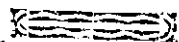
*Otzakov Vára meg-vételének bővebb le-írása itt
 vagyon: — Ezen hónapnak 2-dikán meg-érkezék a'
 Bétsben mulatazó Orosz Követhez Hertzeg Gallitzin-
 hoz Májor Lámfzdorf az Otzakov Várát ostromló
 Tábor Vezérjének Feldmarsfal Hertzeg Potemkinnek
 Otzakovból Dec. 19-dikén költ Levelével, melyben
 e' vala írva, hogy minekutánna a' fenn-nevezett
 Feldmarsfal ezen ostrommal körül vétetett Várnak ve-
 fzeddem nélkül való fel-adására minden próbát
 meg-tett volna, végre magát arra határozta, hogy
 Dec. 17-dikén az erőszakos bé-menetelhez fogjon.
 Ezen fel-tételnek vagy el-kezdésnek olly Izerentsés
 ki-menetele leve (a' mint már meg-irtuk) hogy Otza-
 kov Várában Hertzeg Potemkin már ma a' Seráskier.
 — A' Várba bé-rontó Orosz gyalog Seregnek száma
 14-ezerre mégyen vala és 200 lovagló Kozákokra.
 — Ezen fegyveres Népség 6 Sergekre osztattatván,
 reggeli 7 orakor egyfzeriben 6 helyen rohonának
 az ellenségnek a' Váron kívül lévő Sántzaira, olly
 el-tökéltett indulattal, hogy nem fokára a' Sántzo-
 kat el-foglalák — kevés idő alatt a' Hafsán Balsa
 erőtségét-is és az egész tsatára készült helyet. —
 Noha a' Várát óltalmazó ellenség-is Oroszlány mód-
 jára állott vala ellent. — A' tsatának el-kezdése
 után 5 fertály orával — az az — egy fertály 8 után
 a' Sántzban lévő ellenség' Vezér Bafsája az Orosz
 Vezér szállására kötve vitettetik vala fogságra — és
 a' Vár a' Muszkák kezénél vala. — Azon 12-ezer
 vállagatott Török katonák közzül, kik a' Vár ól-
 talmazói valának, 7300-an a' tsata-piatszán mara-
 dának — és ezeken kívül mindazok a' lakófok,
 kik-*

kiknek fegyver-találték kezekben, életekkel fizetének — a' többi pedig hadi-fogságra viteték. A' Várban találtatott 150 Zászlók, 300 ágyuk és mosárok, egy élesre tartazó dolgokkal gazdagon meg-rakatott élész ház Orosz prédára juta; a' nagy puska poros Tárház pedig a' Levegőbe repüle. — Mikor a' Város meg-véteék, valának benne 25-ezer Lakafok, Törökök, 'Sidók és Keresztények mind-öfzve — Az Oroszok közzül el-ellenek 1000-ren, és mint-egy valamivel többen sebet kaptanak; kik között számlálhatnak 170 Tisztek: ezek között pedig a' legnagyobbak: Generálnáyor Hertzeg *Wolkonszkoj*, ki a' Lisszándiai Jágereket vezérelvén halálra löveték, midőn az ellenség' Sántzára mászna, és Brigadér *Goritz*, ki az Oszakov Vára-fokán veszté-el életét. — Generál-lájdinánt *Szamoilov* — és Generál-lájdinánt Hertzeg *Anhalt Bernberg* valának, kik jobb és bal felől a' Várba leg-előbb bé-rontának. — Feldmarfal Hertzeg *Potemkin* nem győzi elége ditsérni a' maga Népét, és az ezekkel lévő Tiszteket, kiknek minden győzedelmi ditsőséget által-enged — mivel csak egy-szem találtatott közzüllök, ki a' rá-bizott dolgot véghez ne vitte volna; a' honnan a' dolog Izerentséfen menvén véghez, az Orosz Követ Templomban-is Bétsben el-fuvák a' múlt Vasárnap a' *Te Deum Laudamus*. Eddig valának a' Bétsben lévő Orosz Követtől ki-adatott Tudósítáfok — már most lársuk az Oszakov meg-vételének különös környül-állásait. —

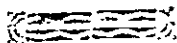
Azok-közzül a' Politikusok közzül némelyek, kik a' nagyobb Udvarok füttő-kementzéi mellett me-

legednek úgy vélekednek, és Bétsben is ez a' hír alattomban, hogy az Oroszoknak ezen Otszakov Váránál tartott tsatájok 5 egész oráig feredett volna a' tűzben, míg tsak a' Vár előtt lévő hadi-gátokat meg-haladták; a' Várba való bé-máztás pedig 5 fertály órákot foglalt magában, mely idő alatt a' szembe való tüzelés és ágyuzás meg-nem szűnván, az itt esett vér-ontás — mellyért már *Te Deum Laudamus!* énekleltünk, le-irhatatlan. Mind a' külső Sántzban lévő Tatárok, mind a' Várban benn lévő Törökök, kik mind vállagatott katonák valának, olly meg-átalkadott indulattal hadakozának, melyhez hafánlóról az Oroszok nem emlékeznek. Midön már a' Muszkák a' Várban lettenek volna, ott-is mindenik házat, mint valamely kis Várat úgy kellett meg-venni; mert az előre el-készült Nép belőlről halála órájáig tüzel vala; a' honnan itten 12-ezer Oroszokat mondanak némellyek el-eslekedni lenni — noha már ezelőtt-is Otszakovnak ostromát leg-alább-is 20-ezer Orosz fegyveresek' el-vezett életekre számlálják. — Decembernek azon napjaiban. midön *Otszakov Vára* nem sokára szerentséfen meg-véteték, ollyan hidegek valának ezen a' részben, hogy a' hideghez leg-obbán hozzá szokott *Kozák*-is már tsak alig szenvedheti vala: a' Várat ostrommal körül szállott Orosz fegyveresek' egész Tábora panaszra fakadott vala már Feldm. Hertzeg *Potemkin* előtt, hogy néiek mind a' hideg miatt kellene el-vezniük, ha időt nem találna benne, hogy ők melegebb helyre juthassanak. Látván Hertzeg *Potemkin* a' terhes örnülállásokat, így mondatik szóloltnak lenni némely

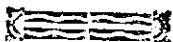
mely főbb Tisztjeihez: „Uraim! Barátim! a' hideg kiálthatatlan; hogy itt ülünk arra parantsolatunk vagy, melyet által-nem hághatunk, hogy azért inkább az ellenség fegyvere, mint a' mostoha idő ereje által veszfzünk-el; rajta az erőszakkal való bémenetelre! Ekkor még csak a' főbb Vezérek tudják vala ezen hirtelen esett szándékát *Potemkinnek* — ki tsinállya az egész módot, hogy és mint légyen a' Vár meg-vétel, azon kívül, hogy még az approbb Tisztek sem tudtanak semmit a' dologban. Ekkor parantsolatot ad minden Tábori Papoknak, hogy leg-ottan Misét szolgáltatfsanak és a' Nép *Sacramentommal* éljen; e' meg-lévén 14-ezerből álló Táborában minden legénynek fél-fertály Pálinkát adata — neki kezdének az oslromnak — és azok a' félig pálinkázott Oroszok olly Oroszlányi Vitézséggel hadakozának, hogy az edgyik ellenség a' másiknak reménység felett való vitéz tselekedetein bámúl vala — csak ugyan végtére — *Otzakov* már szerentséfen az Oroszoké; kiknek ha egy *Rodnejok*, egy ollyon magát okoson és vitézült el-szánt Tengeri Vezérjek talál lenni, ki egy hajós *Serget* a' *Dardanellákon* keresztül a' fából épült Konstantzinápoly alá vezetvén, abba egynéhány tüzes gollyóbis vetend, a' száraz-felől való Kapun takaradik-ki a' Város — és hát ha még, a' mint harmad ideje irtuk vala, az edgyik Orosz Hertzeg Konstantzinápolyi Tsá-lzár lélzen — de lassan!! még sok van addig hátra — csak ugyan — A' F. R. Tsá-zárról azt írhatjuk, hogy a' maga nyavallyáiból napról napra gyógyúl, és az a' hire Bétsben, hogy Februáriusnak 7-dikéig

megint a' Táborhoz fogna menni ő Felsőge Feld-
marsal G. *Hadikkal* és Bátor *Laudonnal*, és főkön
egy vélekednek, hogy még a' Télen, csak ezen
rend-kivül való hideg füzünnyék egy keveset, *Ju-
tsárt* és *Spóhifl* fognak vadászni a' Házsirok. —
Midőn a' fenn nevezett Otkakovi Kurir által hozat-
tott örvendetes Levél az ő Felsőge kezébe ment,
a' mondatik, hogy ennek elolvasása után azt mon-
dotta volna ő Felsőge: „*Alig egy Doktor is az én
nyavallyám ellen jobb Orvoslást nem preferálta
mint Potemkin!* Az ezt a' hirt hozott Orofz Kurir-
nak egy briliáns gyűrűt ajándékoza ő Felsőge.

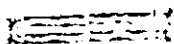
Ezen Orofz Kurir alig nyugotta-ki magát Béts-
ben, már tegnap-előtt megint 2 Kurir érkezék csak
nem egyfzersmind Bétsbe, még pedig ez is az ed-
zyik az Orofz Birodalomból, a' honnan már kez-
lett némellyek közt a' hir futtogva terjedni, hogy
Bender körül-is kard tsorbásodott; de még ez óráig
emmi bizonyos nem tudánk. Az a' titkosabb dol-
gok' tudóitól-is beszéltetik, hogy *Románzor* a' ma-
ga Vezér Társaival 72-ezerből álló Tatárokat a' már
okszor nevezett *Tatárkhám* alatt egy körül fogott,
hogy vagy tsatázní, vagy az el-éhezett hideggel
leteket minden órán Kotyavetyéztetni kéntelenek
— és én magom azt tartom, hogy a' moslani
Kurir ezekről hozott valami Tudósítást, mellyel
minden órán Szerentséje lészén a' *Kurirnak* Erd. Ol-
asói előtt Udvarlani. — Addig pedig látsunk egy
emzetünket illető örvendetes Bétsi hirt.

Íjabb Gróf *Károly Károly Jozef* Urfi ő Nagysága,
nek már nevéhez a' mi Leveleinknek egynéhány-
szor

szor vala szerentséjek, Decemb. 31-dikén jövendő-béli Hites-társúl jegyzé-el magának a' Gróf *Valdsilín* Kis-afzfonyt; ki, valamint egy a' leg-szebb 19-esztendős virág-szálok között, ugy a' másik a' Magyar Hazafiak virágos kertének 20 esztendöktől fogva virágzott Rosái között egynél sem alább való. Ha a' gyümöls tával nem esik fájától, mely ritkán történik — 's kivált itt éppen nem reméljük; ezen ifjú Grófban egy Hazáját kedvellő Nemzetét gyámolító, Ifjénét, felebarátját személy vállagatás nélkül szerető Hazánk-fiára találunk. — — A' Lakadalom mintegy Febr. 15-dike-felé fog esni.

 A' Lembergi Levelek azt erősitik, hogy *Khotzim* Várának hajdoni Kormányazója *Ofzmán* Bafa, kiről némely Tudósítások azt költették vala, hogy feje vétetett, még él, és a' maga egész Sergével a' már fenn 72-ezeread magával lévő *Tatárkhám*-hoz ragasztotta magát; olly igérettel, hogy ő még *Khotzim* Várát visszafogja venni. A' Divány által látta, hogy ezen erőtség nem az ő vigyázatlansága által ment légyen az ellenség hatalma alá; de abban tsak ugyan bizonyos lehet *Ofzman* Bafa Uram; hogy ennek meg-ígért visszafog vételével nem sok ajándékot fog nyerni a' Portától — a' mint a' környülállások kezdettenek lenni — annál-is inkább, mivel az Orosz *Plán*um ugy vala már ez-előtt régen ki-tsinálva, hogy mihelyt *Potemkin* Oszakovat meg-veszi, leg-ottan Bendernek jöjjen — és már tsak lehet előre képzelni ezen erőségnek-is, melynél az Oroszoknak mind-eddig igen kevés nagy tüzelő eszközei valának, a' Törökök pedig itten nagyon meg-

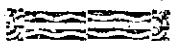

erősödve tartják vala magokat, mitsoda ki-mene, tele fog lenni.

A' Nagy-Vezér-is még él, valamint az Ujság-iróktól meg-sinórozottatott *Osman* Balsa, és a' rólla a' hír, hogy Benderben a' *Kapután* Balbával ed-gyüve mentenek tanátskozni, vagy a' háborúnak további folytatásáról, vagy a' békeség kötéséről — *Benderről* és *Románzovról* 14 napok alatt — híszük — hogy bizonyos hírt hallunk, és akkor a' Nagy-Vezért is meg-fogjuk tudni, hol legyen.

Lengyel-ország. „Innen minden órán többet fogunk írni, most pedig azt írhatjuk, hogy az Ország-gyűlésében a' *Dífsidenfönek* (így hívják itt a' *Protestánsokat*) az Országban hazalijut engedtenek — sőt nem tsak, hanem az idegeneket is ezen tsendes Valláshéli engedelem alatt Országjokba hívják, ezen Tudófitáfok által: — „Az Ország-gyűlésének végzéséből fel-állittandó 100-ezerből álló hazafini Sergeknek; kik már most tetétől fogva talpig uj Köntösbe és fegyverbe öltöztetnek, alkalmatóságával, egy igen jó ajtó nyílt arra, hogy a' kézi-mester-emberek magoknak pénzt szerezhesenek. Hivattatnak annak okáért minden erre szükséges idegen mester-emberek, hogy ha szándékjak vagyon mi hozzánk jöni, amaz Európában minden-felé esmeretes *Pénzváltó Tepper Péter* Urnál jelentsék magokat, ki leg-ottan, a' magok mesterségek-szerint, különböző különböző Lengyel Műhelyekbe fogja ezeket bé-állítani. Ezek minden szükséges matériákat az Országban fognak kapni, valami ezen Tábornak ki-állittására szükséges s. t. Tehát sok kézi-mesterek.

nek

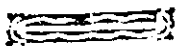

nek van itten nyitva az ajtó szerentséjeket keresni, minden *Hit és Vallásbéli* külömbbség-nélkül, valamint minden Hazabéli Protestánfoknak, az Ország-nak Rendjeitől szabad Vallásbéli gyakorlás engedtetett; — és a' kiknek fog a' mi Hazánk tetszeni, lakó-hellyet-is foglalhatnak magoknak, olly bizonyos reménység alatt, hogy a' mostani Ország-gyűlésében el-végzett kemény meg-határozás-szerint, soha ezek a' magok Vallásfoknak gyakorlásában, vagy egyéb Polgári dolgaikban leg-kilsebb fogyotkozást-is nem fognak szenvedni. — A' felebaráti-szeretet — a' valóságos Keresztényi türedelem — nagyon öszve-köji a' Hazafiaknak sziveket — de a' mely Országban a' Hazafiak egymást gyűlölik — — — *Concordia res parvæ crescunt, discordia maximæ dilabuntur.* — Minden Hazafi csak úgy nézze az ő Hazafi Társát, mint tó Hazafiat 's betsületes embert; mert itt lakik és a' szeretethen minden, valamit csak egy emberben kereshetünk.

Hazánkbeli Tudósítáfok.

Buda. „ Grof Zitsi Károly Ur 'ö Excellentiája Jan. 2-dikán jelene-meg előbbszer a' Tanátsban úgy, mint Ország' Birája és a' K. H. Tanátsnak feje, kit az egész Tanáts-gyűlés örömmel fogada és tisztele.

Zemlin. „ A' 24-dik Decemberben innen érkezett Lévelek a' tüzi-fának nem létéről panaszoloknak, ezt pedig az okozta, mivel a' Tél hirtelen bé-állott, és leg-ottan keményen kezdette, sok hálok és más költözkedő dolgok meg-fogytanak. A'

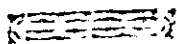

Belgrádiak éppen ezen hajóban láttatnak evezni, nints tüzi-fájok; azért a' Száva jégét be-hintették szalmával, hogy a' *Czigány* Izigethől magoknak könnyebben fát vihessenek. — A' Belgrádban *Siráskiernek* tett Balsa *Nijfzálba* ment. El-menetele elat meg-izené F. M. L. *Browné* Urnak, hogy ha Belgrádban ágyuk lövetnének-ki, és némely Sergek ki-felé menni szemléltetnének, ne gondolná ellenséges dolognak lenni; mert csak az ő el-indulása véget fognának történni. — Midőn az ő el-indulásának órája el-jött volna, a' Vár-kapujában el-állak a' Jantsárok az ajtót, és nem akarják vala el-botsáttani, míg nem nékik azt fogadá, hogy mi-helyt az ellenségeskedések el-következnének leg-ot-tan köztök teremne, addig pedig mostani útjának oka a' volna, hogy bizonyos hadi-rendeléseket és kézfületeket tégyen. Midőn azért a' Jantsároktól el-botsáttatott volna, az ágyuk ki-lövetének és 900 emberek kifirék-el. Midőn Szemendriába érkezék, megint 30 ágyu lövések esének. Innen Generál *Sztárainak* Pántsovára azt izené, hogy néki leg-kisebb szándéka sem volna a' fegyver-nyugvási fel-bontani; azért az ágyuzásra nézve semmi rozfszot ne-gondoljon. *Grádistinél* megint 200 fegyverest veve maga mellé, és illy nagy őrizet alatt tovább út-zott. — Hogy Törökök jönének Zemliobe által a' kereskedés véget hazugság.

K. Szolnak Vármegyéből Akosról Decembernek 20-dikán. — Most némely nállunk és körülöttünk történt ujságokkal kívántam az Urnak kedveskedni. Dec. 8-dikán virradóra, az *Akósi* Birónak négy lo-
vai

vai közzül edgyiket a' jobbikat valami ravasz Tol-
 vaj el-lopván az Ifállójából, vezeti a' harmadik
 szomszédjának Ifállójába, reggelre kelvén nyom u-
 tán indulnak a' Birák; és a' nyomón egyenest
 mennek az Ifállóba, onnan a' kertyében lévő Szil-
 vásába, a' hol a' Tolvajnak lova kötve lévén,
 mind a' kettőt szerentsélsen el-vitte, máig-is oda
 vagyon. A' Biró, harmadik szomszédját el-fogatván
 mentette 's átkozta magát, de csak ugyan Caution
 alá vettetett maga kárban maradván. Szerentsés-
 febb volt némü némü módon egy más betsületes
 Akósi Nemes Ifjú, a' ki jöven haza-felé a' Szöllő
 hegyről a' *Cele* nevü Erdő-mellett, meg-lát útról
 egy puska-vefzfőnek való szép tsemétét, le-f száll a'
 lováról, és meg-kötvén az út mellett egy fához,
 bé-mégyen mintegy 10 lépésnyire a' puska-vefzfő-
 nek való után, míg le-vágja 's meg tisztítja; fel-ül
 egy Dobrai kondás a' lovára, el-nyargal vele; hal-
 ván az Ifju a' dobogást, szalad utánna; de bé-nem
 érhetette, bé-jöu a' Helységbe ember után, ki-men-
 nek vagy hárman, és a' lovat tsikóftól edgyütt az
 Erdőnek túlsó végén meg-talállyák estve-felé szaba-
 don, minden nyereg-szerfzám, potkók és Kantár nél-
 kül. Meg-örült ugyan a' lovának, de szomorkodott
 a' nyereg-szerfzám és Kantár után mind addig, míg
 a' Tolvaj a' jó-féle szijjakat botskor szijnak vagdol-
 ván, más Pajtásinak-is ofztogatván, világofságra
 jött mérész tselekedete, és Komplánált a' Károfsal
 14 forintokban,

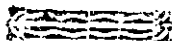
Ugyan itt egy embernek fija két lóval szánnal
 tüzi-fáért akarván menni által a' *Krafznán* Dec. 18-
 dikán,

dikán, a' mikor olyan kegyetlen hideg volt, hogy alig lehetett szenvedni, el-fikamlik az edgyik lov a' viz-parton, és mindjárt oda fagy; fel-emelik onnan és kijebb hágván ott ismét el-fik, és a' föld höz ragad; próbálják fel-emelni nem lehet; azt találja olztán edgyik hogy rakják körül szalmával. és gyújtás körül, hogy melegedjen-fel: ugy-is lett és a' ló jó melegen ferelem nélkül haza-ment, a' Gazdája tüzi-fa és meleg nélkül maradván.

Nem meszse hozzánk *Géres és Békés* között Dec. 8-dikán a' *Géresi*-erdőben, meszse az úttól, olyan helyen a' hol Égi-madárnál, és Kondálok-nál egyéb nem jár, a' Géresi Kondálok találtak egy pár *Magyar Kurirt* Sub Nro 91. és 92. Rá-vetik sok gondolkodás után a' fejeket, hogy fel-vegyék a' föld-ről, képzelhetni mely sokat jövendöltek azok-felől addig-is ezen Irás-tudatlanok; míg estve haza vivéa Gazdájiknak által-adták. Azok-is nem tudván hozzájuk, hirlelik másoknak, jövendölgetnek felőlök, némellyek azt mondák: valami Spiónok járhattak ott, azok ejtették-el, mások, ha azok nem ejtették-is, de nem jónak a' jele, sok beszéd után vizik a' gyanús Leveleket a' T. T. Prédikátor Urhoz, a' ki rá-esmérvén a' *Magyar Kurirnak* a' *Géresi Erdőn* el-tévedett és meg-hitvánkozott deres Paripájára, minden bál-vélekedéseket el-üzött Halgatóinak elméjéből. A' kié lehettek ezen el-tévedett Ujságok, Géresen meg-találhattya. Ugyan ezután tsak hamar ide Géres alá meg-számlálhatatlan nagy Sasok gyülekezvén a' nagy hideg miatt; ujjabb vélekedésekre és jövendölésekre szolgáltatnak alkalmatóságot, leg

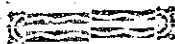
több

több vox ment arra, hogy Pestis lesz, mert másszor-is ugy vólt a' Pestis előtt, ki edgyet, ki mást mondott felöllök, nem gondolván-meg, hogy a' Helységet körül fekvő nagy erdők hívták oda őket Téli-szállásra.

N. Enyed 15. Dec 1788. „ Erdélyben a' mostani hideghez hasonlóról még az ősz-hajú öregek sem emlékeznek. — K. Fejérvárt az éjjeli vigyázaton lévő katona fenn-álva fagyott-meg — de a' Farkasok is meg-eszik az étzaka járó embert a' mezőn. A' Nyáron a' nagy havafokról, a' fok ágyuzás miatt a' Farkasok és Medvék mind le-takarodtanak erre felé 's már most a' szörnyű hideg miatt a' mezőkön semmi eledelre valót nem találván, el-éhezett gyomroktól kénytelenítettnek *divisionként*, batalionanként járni és prédálni. — Mi Tavaszszal megint futásról gondolkodunk; most ugyan a' Spanyol Sorompok egy fel-vagynak vonva, hogy nints az a' bőv nád-rágú Vitéz, a' ki ki-jöhessen valalmi áll-után — a' Pafzfuzokon pedig katonák vannak most-is.

Bétsnél a' Duna jege 2 Róf vastagságú, melyhez hasonlóról — nints az élők között a' ki emlékeznek.

EPIDICTICON.

Excellentissimo Domino JOSEPHO ÜRMÉNYI de Eadem, Ins. Ord. S. Stephani Regis Apostolici Equiti, S. C. & R. A. M. Actuali Intimo Státus Consiliario, eta dum Excelsi Consilii L. Regii Hung. Vice-Præses Primarius, & Regni Thesaurarius crearetur. Oblatum a GEORGIO BUCSANSZKY, A. A. LL. & Phil. Doct. nec non in Reg. Acad. Pofoniensi Professore P. O. & Grammaticarum Seniore. Cal. Januar. 1789.

* * *

Tandem vetusto muta silentio Library Cluj

Alium sonantes in modulos chelys

Redi; et profundo Pindari ore,

Disce novas celebrara laudes.

Josephi ab Ürmény, quem Dea Cælia

Honor que Virtutis Comes, inclitum

Inter suos, justo favore,

Pannonios cumulare certant.

Hic Vir, togatæ Palladis Hungari, ut

Artes reformato incipiunt gradu

Adire, ad Aulam Cæsaris (quò

Sidere di Superi nitorem

Summum dederunt Urbibus Austriæ)

Aras Minervæ Pannonidum vigil

Curabat, antri æquus clientum
Aonii Pater. Hinc avitæ,

Primis Trono exornatus honoribus,
Terræ cupitò Præsidio datus,
Quam spumeus quadis redundans
Nitria fluctibus adluit. Non,

Joséphé! non hic in Tua terminum
Jam destinatis tempora laureis
Fixit potens Pluti, atque honorum
Diva sed Hungarico fidelem

Mavult thesauro Præsidentem, et arbitrum
Sacrationis ponere Consili. O!
Sublimius fatum Tibi ultro
Nec Lachesis: nisi jam Poetis

Ut fama, sic Oracula flebili
Emarcuerunt iabe. Sed obsecro:
Quis lumen Astris abnegarit?
Perspicit ipse suos legendo

Cæsar Viros, Regni intima fulguris
Ritu; nec ater Bistonidum furor,
Nec bosphori fastus minantis
Illuviem, exitiumque Regno, huic

Luci officit. Nil sospite *Cæsare*,
Hostis rapacis fulmina diruent;
Cessent maritos flere sponsæ,
Nemo suo metuat nepoti.

